

[Boligministeren.]

sesåret mere end opvejes af den sparede arbejdsløshedsunderstøttelse og det forøgede indkomstskatteprovenu. Dette regnestykke er imidlertid ret uinteressant, fordi det ikke tager hensyn til de forpligtelser, staten pådrager sig til ydelse af rentesikring mange år frem i tiden. Om disse langsigtede omkostninger indeholder forslaget kun et par bemærkninger, ingen konkrete beregninger. Faktum er, at for hver 1.000 lejligheder med en gennemsnitlig anskaffelses-sum på 276.000 kr., der opføres som almennyttigt byggeri, pådrager staten sig ved det nuværende renteniveau en rentesikringsudgift, der i de første 4 år efter byggeriets ibrugtagelse vil udgøre ca. 20 mill. kr. om året. Denne udvidelse af tilskuddene til almennyttigt byggeri, der følger af forslaget, er ikke i overensstemmelse med hovedprincipperne i den aftale om offentligt tilskud til bygge- og boligsektoren, som indgik i boligforliget af 1974.

I spørgsmålet om det hensigtsmæssige i at øge det almennyttige byggeri i større omfang kommer vi vel næppe heller uden om at tage i betragtning de afsætningsvanskeligheder, der har været netop for denne form for byggeri i visse områder.

I bemærkningerne til forslaget påstås det, at momsrefusionens bortfald ved det nuværende renteniveau vil betyde en nedgang i begyndelseslejen i en 90 m² lejlighed på ca. 540 kr. månedlig. En sådan reduktion i begyndelseslejen ville jo nok hjælpe på afsætningsproblemerne. Beregningerne lider imidlertid af den mangel, at de ser væk fra to væsentlige forhold, nemlig at kun 74 pct. af momsen er finansieret ved realkreditlån, og at renten af realkreditlåne- nene ved rentesikring nedbringes til 6 pct. i de første år. Disse to forhold betyder, at begyndelseslejen i forslagsstillernes eksempel ikke vil gå ned med ca. 540 kr. månedlig, men kun med ca. 135 kr. månedlig.

Selv om jeg er enig i de intentioner, der ligger bag forslaget, kan jeg altså ikke gå ind for dette forslag.

Kaj Poulsen (S):

Jeg kan på socialdemokratiets vegne i lighed med boligministeren erklære mig enig i intentionerne i dette forslag, idet jeg mener, at de problemer, som dette forslag tager sigte på at løse, er der en mulighed for at løse med dette forslag. Men vi har andre tanker om at løse de problemer på en anden måde, så vi kan ikke

støtte dette forslag, idet det meget isoleret set kun tager fat i en del af de problemer, vi har på boligområdet.

Johan Philipsen (V):

Venstre er imod forslaget, der i øvrigt ikke er i overensstemmelse med boligforliget. Det vil i øvrigt være en dårlig tjeneste at gøre den almennyttige sektor, der i forvejen har visse tomme boliger, at give den endnu flere tomme boliger med krav om yderligere drifttabslån osv.

Jeg mener altså, at den løsning, vi forsøger i øjeblikket, hvor de offentlige kræfter er samlet om at forbedre beskæftigelsen i byggefagene ved at forbedre den gamle boligmasse med hensyn til standard og med hensyn til isolering, er rigtig og den eneste mulige i den nuværende situation.

Og så er de opstillede regnestykker jo forkerte. Rentesikringsbyrden er udeladt af beregningerne, og momsrefusionsberegningerne er også forkerte. Jeg er kommet til, at en eventuel nedsættelse af huslejen ved gennemførelse af dette forslag vil betyde ca. 130 kr. månedlig. Jeg kan forstå, at boligministeren var kommet til 135 kr. månedlig. Jeg har i mine beregninger inddraget, at momsrefusionen naturnødvendigt vil finde sted på et senere tidspunkt med deraf følgende rentebyrder af større beløb. Og så er den stigning i obligationsmængden, som vil blive en følge af forslaget, også uomtalt i dette forslag.

Venstre er altså imod forslaget.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Det fremgår jo af selve forslaget og af de foregående talere, at ethvert parti har sin recept på, hvordan problemerne skal løses. Vi har da også vores. Vi vil gerne være med til at stabilisere boligbyggeriet, vi vil gerne fremme beskæftigelsen, vi vil gerne nedbringe huslejen i det sociale boligbyggeri, og lige præcis af de grunde må vi gå imod det forslag, der er til første behandling her, for vi mener ikke, at der løses ét eneste problem ved at pådrage det offentlige nye væsentlige udgifter, udgifter til momsrefusion, forøgede udgifter til fremtidige rentesikringer osv., alt, hvad dette forslag vil føre til.

Hvis Danmark skal ud af sine nuværende økonomiske problemer, har vi ikke brug for nye offentlige udgiftspåfund, men vi har brug for meget kraftige besparelser. Forslaget her